

POGANIENIE (1) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w po-); a jasne.

sg N poganieni(e). ◇ [G poganieniã.]

SI stp notuje, Cn, Linde brak.

1. *Nagana, zganienie, krytyka, przygana: [Mieyfcami zãs niedbãlftwo/ ábo lãkomftwo tãk Ewãngelikow iãko y Kãtholikow Pãnow [...] wymowki niema á pogãnienia owfzem godne ief. Respons I3v.]*

W przeciwstawieniu: »poganienie ... chwaãa«: To tu z iednegoż mieyfcã vroflõ/ y pogãnienie nieiãkie/ y wyfoka chwaãã. GõrnDworz Q6v.

2. *[Coś nagannego: wada, ujemna cecha: A tãk ie [oliwki] wpraw w kwãs/ á bẽdã lie godziã iefã po dwu dniu. Wfzãkze w tãkowym wprãwõwãniu/ też iefã pogãnienie/ á tho w tym/ iz nã takowych Oliwkãch fkora bywa twãrda. SienHerb 608a.]*

Synonimi: 2. wada.

*Cf **POGANIĆ***

LWil